

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2021:008

klachtnummer 7086.01.08.016.30

uitspraakdatum: 1 juni 2021

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

X te **XX** (hierna: klager)

tegen

Y, kantoorhoudend te **XY** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Klager heeft op 3 april 2020 bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde.

1.2 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation is afgewezen.

1.3 Beklaagde heeft op 19 mei 2020 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.4 Klager hebben een conclusie van repliek met bijlage ingediend. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft op digitale wijze plaatsgevonden te Den Haag op de zitting van de Raad van 9 maart 2021. Daarbij zijn via een beeldverbinding verschenen en gehoord klager, alsmede beklaagde.

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid, van het RTRB geluidsopnamen gemaakt.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het dossier en hetgeen over en weer door partijen is gesteld en niet of onvoldoende is weersproken, neemt de Raad, als vaststaand, de navolgende feiten en omstandigheden in aanmerking.

2.1 Beklaagde is middels zijn in de vorm van een besloten vennootschap gedreven onderneming 'YZ' als belastingadviseur werkzaam te XY en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs

(hierna: de Vereniging) als “RB” ingeschreven.

2.2 Klager exploiteert een onderneming in de vorm van een eenmanszaak onder de naam “XZ”. In de onderneming worden op locatie kappersdiensten verricht. Als accountant van de onderneming treedt op de heer Z (hierna: Z) van ZZ (hierna: ZZ).

2.3 Bij belanghebbende heeft over het jaar 2017 een boekencontrole door de Belastingdienst plaats gevonden. Naar aanleiding daarvan zijn aan belanghebbende over het jaar 2017 navorderingsaanslagen Inkomstenbelasting/Premie volksverzekeringen (hierna: IB/PVV) en Inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet opgelegd alsmede een naheffingsaanslag omzetbelasting.

2.4 Klager heeft tegen de opgelegde navorderings- en naheffingsaanslagen tijdig (pro forma) bezwaar gemaakt.

2.5 Beklaagde biedt door middel van YZ diensten aan op – onder meer - het gebied van fiscaliteit en accountancy aan administratie-, belastingadvies- en accountantskantoren. Z is via ZZ cliënt van beklagde. Als zodanig heeft Z beklagde benaderd hem bij te staan bij de advisering met betrekking tot de onder 2.3 vermelde aan beklagde opgelegde navorderings- en naheffingsaanslagen.

2.6 Op 17 januari 2020 heeft op het kantoor van beklagde een bespreking plaatsgevonden waarbij naast beklagde Z en klager aanwezig waren. Daarbij zijn afspraken gemaakt over de dienstverlening door beklagde bij de motivering van de ingediende bezwaarschriften, waarvoor tot 30 januari 2020 door de Belastingdienst uitstel was verleend.

2.7 Omdat klager niets meer heeft vernomen, heeft hij vanaf 30 januari 2020 diverse malen contact opgenomen met Z, die daarover heeft geïnformeerd bij beklagde.

2.8 Op 6 februari 2020 heeft beklagde aan klager een e-mail verzonden waarin hij aangeeft dat de aanvulling van het bezwaarschrift in de week ervoor aan de Belastingdienst is verzonden en hij een afschrift van die brief aan klager zal toesturen.

2.9 Omdat klager daarna niets van beklagde heeft ontvangen, en omdat hij zich grote zorgen maakte over de verder afhandeling van de bezwaren, heeft hij vanaf 11 februari 2020 diverse malen met beklagde alsook met Z contact opgenomen.

2.10 Bij brief van 24 februari 2020 heeft de Belastingdienst aan klager geschreven dat zij nog in afwachting zijn van de motivering van het bezwaar, en dat de uiterste datum van inzending daarvan inmiddels wordt gesteld op 3 maart 2020.

2.11 Op 28 februari 2020 heeft klager opnieuw contact opgenomen met beklagde die hem heeft toegezegd hem terug te bellen omdat hij op moment in een bespreking was. Beklaagde heeft daarna op 3 maart 2020 met klager contact opgenomen en aangegeven dat hij overleg zou plegen met de Belastingdienst. Tevens heeft beklagde aan klager toegezegd dat hij de brief met aanvullende motivering aan de Belastingdienst zou e-mailen en klager een kopie daarvan “c.c.” zou doen toekomen met een bewijs van verzending.

2.12 Op 4 maart 2020 heeft klager de toegezegde kopie (2.11) van de brief – gedateerd op 30 januari 2020 – echter zonder bewijs van verzending ontvangen. De aanhef van de betreffende brief luidt:

“Betreft: Aanvullend bezwaarschrift op aanslag IB/PVV 2017, t.n.v. X (...)

(...)

Namens onze cliënt, de heer X (...)

2.13 Bij brief van 24 maart 2020 aan YZ heeft de Belastingdienst een ‘vooraankondiging uitspraak op het bezwaarschrift’ toegezonden. Daarin constateert de Inspecteur dat het bezwaarschrift van klager tijdig is ontvangen en ook overigens voldoet aan de wettelijke eisen. Daarna worden de bezwaren van klager tegen de navorderingsaanslag IB/PVV 2017 puntsgewijs besproken.

2.14 Klager heeft daarna nog enkele berichten ontvangen van de Belastingdienst waarin werd gemeld dat nog geen onderbouwing van de bezwaren was ontvangen. Op 27 maart 2020 heeft klager een rappel ontvangen. Deze luidt voor zover hier van belang:

‘Op 16 december 2019 heb ik uw brief ontvangen, waarin u bezwaar maakt tegen de belastingaanslag omzetbelasting (OB) over het tijdvak 01 januari 2017 t/m 31 december 2017. (...)

Ik heb u op 21 februari 2020 schriftelijk verzocht om de onderbouwing met de aangiftegegevens toe te sturen. Ik heb nog geen reactie ontvangen.”

2.15 Op 3 april 2020 heeft klager bij de Raad tegen beklagde de onderhavige klacht ingediend.

3. De klacht en conclusies van klager en beklagde

3.1 Klager verwijt beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met artikel 1, eerste lid, van het Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) doordat beklagde:

- de hem door klager opgedragen werkzaamheden niet conform de afspraken over de uitvoering van de werkzaamheden heeft uitgevoerd, door niet tijdig naar de Belastingdienst te reageren en heeft voorgewend dat wel te hebben gedaan en niet reageerde op verzoeken om informatie door beklagde en zijn accountant.

3.2 Partijen hebben voor hun standpunt aangevoerd wat is vermeld in de van hen afkomstige stukken en hetgeen zij daaraan ter zitting hebben toegevoegd.

3.3 Klager concludeert tot gegrondbevinding van de klacht zoals vermeld.

3.4 Beklagde concludeert primair tot niet-ontvankelijk verklaring van de klacht en overigens tot ongegrondverklaring van de klacht.

4. Beoordeling van de klacht(en)

Ontvankelijkheid van de klachten; direct belanghebbende

4.1 Artikel 6, tweede lid van het Reglement luidt, voor zover hier van belang:

“Een klacht kan worden ingediend door:

- a. een direct belanghebbende
(...)”

4.2 In het tot 1 januari 2019 geldende Reglement van Tucht was een gelijkkluidende bepaling opgenomen in artikel 9, derde lid.

4.3 Beklaagde stelt dat klager geen cliënt van hem is en daarom niet als direct belanghebbende als bedoeld in artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement kunnen worden aangemerkt. De klacht dient daarom niet-ontvankelijk te worden verklaard aldus beklaagde.

4.4 Aan de stelling van beklaagde ligt kennelijk ten grondslag, de opvatting dat slechts (voormalig) cliënten van een RB-lid als ‘direct belanghebbende’ in de zin van artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement kunnen worden aangemerkt. Dit is echter, zoals de Raad reeds eerder voor het tot 1 januari 2019 geldende Reglement van Tucht heeft geoordeeld, niet juist (vgl. Uitspraak RvT van 22 september 2017, nr. 703-2017, r.o. 4.6, en RvT van 26 februari 2019, nr. 802-2018, gepubliceerd op www.rb.nl). Gezien de gelijke bewoordingen van het huidige artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement en het tot 1 januari 2019 geldende, artikel 9, derde lid, en nu er geen aanwijzingen zijn dat in het nieuwe Reglement onder ‘direct belanghebbende’ iets anders zou zijn bedoeld dan voorheen, hebben deze uitspraken hun belang ook onder het nieuwe Reglement behouden.

4.5 Gezien de aard van de naar voren gebrachte klacht en de tussen klager en beklaagde bestaande verhouding – klager is cliënt van Z bij ZZ en Z is op zijn beurt als intermediair cliënt van beklaagde – heeft klager onmiskenbaar belang bij een correcte en zorgvuldige uitvoering van de werkzaamheden van beklaagde ter zake van onderbouwing van de bezwaarschriften van klager door beklaagde, zodat hij ter zake als direct belanghebbende moet worden aangemerkt. De stelling van beklaagde dat klager - anders dan door beklaagde zelf vermeld (2.12) - niet als cliënt van beklaagde is aan te merken, behoeft op grond van het voorgaande geen verdere behandeling.

4.6 Klager dient naar het oordeel van de Raad als ‘direct belanghebbende’ te worden aangemerkt, zodat de klacht in behandeling kan worden genomen.

De klacht

4.7 Artikel 1, eerste lid, van het RBU luidt:

“Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.”

4.8 De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklaagde die in strijd zijn met het bepaalde in artikel 1, eerste lid van het RBU, rust in beginsel op klagers. Naar het oordeel van de Raad zijn er geen omstandigheden gesteld of aannemelijk geworden die aanleiding

geven in het onderhavige geval van deze hoofdregel af te wijken.

4.9 Klager heeft de inhoud van de gemaakte afspraken tussen hem, Z en beklaagde niet nader toegelicht, met name heeft beklaagde niet aannemelijk gemaakt dat beklaagde ook de bezwaren tegen de naheffingsaanslag zou motiveren. Ter zitting van de Raad heeft beklaagde daarentegen onweersproken gesteld dat hij reeds in een vroegtijdig stadium aan klager en Z heeft aangegeven geen gronden te hebben gevonden om de naheffingsaanslag omzetbelasting 2017 te bestrijden, zodat hij daarvoor geen actie meer zou ondernemen. Wel is afgesproken dat beklaagde met betrekking tot een andere omzetbelastingkwestie, te weten een aan beklaagde opgelegde naheffingsaanslag over 2015, zou verzoeken om uitstel van motivering van reeds ingediende bezwaren, en dat Z de voor de motivering benodigde aanvullende stukken aan beklaagde zou doen toekomen. Die aanvullende stukken heeft beklaagde echter nimmer ontvangen. Verder werd afgesproken dat beklaagde het reeds ingediende pro forma bezwaarschrift tegen de navorderingsaanslag IB/PVV 2017 zou motiveren.

4.10 Op grond van het voorgaande zal de Raad uitsluitend de gedragingen van beklaagde in het kader van de motivering van de navorderingsaanslag IB/PVV 2017 beoordelen.

4.11 Klager wijst ter onderbouwing van zijn stellingen erop dat hij vanaf 30 januari 2020 diverse keren contact heeft gezocht met beklaagde en dat daarbij door beklaagde toezeggingen zijn gedaan met betrekking tot het toesturen van afschriften van correspondentie van beklaagde met de belastingdienst, welke toezeggingen beklaagde echter meermalen niet is nagekomen. Beklaagde heeft dat niet weersproken doch voert aan dat hij alleen de adviseur is van Z en niet van beklaagde en dat – zo begrijpt de Raad – het dus op de weg van Z heeft gelegen om klager over de stand van zaken te informeren.

4.12 De Raad volgt beklaagde niet in zijn verweer. Dit deel van de klacht behelst in wezen een klacht over de communicatie door beklaagde. Naar klager onweersproken ter zitting heeft gesteld, heeft beklaagde tijdens de bespreking van 17 januari 2020 (2.6) aan hem een visitekaartje verstrekt met daarbij de mededeling dat klager in geval van vragen steeds contact met beklaagde kon opnemen. Verder heeft ook feitelijk rechtstreeks contact tussen klager en beklaagde plaatsgevonden (2.8, 2.11 en 2.12). Daarbij heeft beklaagde reeds op 6 februari 2020 (2.8) aan klager toegezegd een kopie van zijn brief aan de Belastingdienst te verstrekken. Beklaagde heeft daaraan evenwel pas op 4 maart 2020 gevolg gegeven, terwijl hij wist of redelijkerwijs moest weten dat klager groot belang hechtte aan de ontvangst daarvan. Dit heeft, naar de Raad op grond van de ter zitting door klager gegeven toelichting aannemelijk acht, bij klager tot onnodige spanning geleid.

4.13 De Raad acht het niet nakomen, of een in de omstandigheden van het geval onredelijk laat nakomen, van een door een lid van de Vereniging in de uitoefening van zijn beroep van belastingadviseur uitdrukkelijk gedane toezegging in strijd met de zorgvuldigheid die van een lid mag worden verwacht. De Raad acht die situatie in het licht van hetgeen is overwogen onder 4.12 hiervoor, hier aan de orde. Beklaagde heeft klager ondanks zijn toezeggingen, gedurende bijna een maand onnodig in spanning gelaten. Bovendien had bij tijdige nakoming van de gemaakte afspraken door beklaagde, reeds vroegtijdig kunnen worden vastgesteld dat de rappelbrieven die klager van de Belastingdienst had ontvangen (2.10, 2.14), niet zagen op de motivering van het bezwaarschrift tegen de navorderingsaanslag IB/PVV 2017 doch op de motivering van de bezwaren tegen de naheffingsaanslag omzetbelasting 2017 (waarvoor van beklaagde echter geen verdere actie behoefde

te worden verwacht, 4.9). Daardoor zou veel onduidelijkheid zijn voorkomen. De klacht is in zoverre gegrond.

4.14 Het verwijt dat klager beklagde maakt – antedateren van de brief van 30 januari 2020 aan de Belastingdienst – is zeer zwaar. Van klager mag in dat verband worden verwacht dat hij een dergelijk ernstig verwijt met duidelijke bewijzen onderbouwt. Die bewijzen ontbreken echter naar het oordeel van de Raad volledig.

Slotsom met betrekking tot de klacht

4.15 Op grond van al het voorgaande is de klacht gegrond voor zover daarin wordt geklaagd over de gebrekkige communicatie door beklagde.

Op te leggen maatregel

4.16 De Raad acht het van belang dat een cliënt van een lid, of zoals hier een direct bij de werkzaamheden van het lid betrokken belanghebbende, kan vertrouwen op het (tijdig) nakomen door het lid van gemaakte afspraken. Belanghebbende wist dan wel moet redelijkerwijs hebben begrepen dat het voor klager van groot belang was om de gevraagde informatie te ontvangen en op de hoogte te worden gehouden over de voortgang van het overleg met de belastingdienst en de door beklagde in dat verband verrichte werkzaamheden en onderhouden contacten. Klager moest diverse malen bij beklagde informeren terwijl het juist op de weg van beklagde had gelegen klager overeenkomstig de door hem gedane toezegging tijdig te informeren. Daardoor is voor klager juist meer spanning ontstaan. Beklagde heeft zich daarvan naar het oordeel van de Raad onvoldoende rekenschap gegeven.

4.17 Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 14.4, onder a. van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedraging van beklagde. De Raad zal overeenkomstig besluiten.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, zesde lid van het RTRB vastgesteld op € 200. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging dient aan klager het door hem voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht gegrond voor zover daarin wordt geklaagd over de gebrekkige communicatie door beklagde,
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond,
- waarschuwt beklagde,
- veroordeelt beklagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 200 en bepaalt dat beklagde het bedrag ad € 200 uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 7086.01.08.016.30, en

- bepaalt dat de door klagster gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, P.T. van Veen RA RB en mr.drs. R.E.M. van der Velden RB, in tegenwoordigheid van R. van Gasteren RB

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klager, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.